

pecunia honoris fit, & equi hominum divitiarum admiratio... fundos, & dicimus: cuius est ille fundus, asseritur illius; & nos dicimus; beatus homo: vanitatem loquimur.

fundos, & dicimus: cuius est ille fundus, asseritur illius; & nos dicimus; beatus homo: vanitatem loquimur. Beatus, cuius est illa domus; beatus est ille fundus; beatus est, cuius est illud pecus; beatus est, cuius est ille servus; beatus est, cuius est illa familia...

putationi materiam aliunde colligat, quemadmodum, & A detam variis circa beatitudinem sententis, atque quod tandem vera solum in Deo consistat.

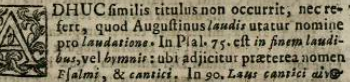
PSALMUS CENTESIMUS QUADRAGESIMUS QUARTUS.

- 1 Laudatio ipsi David. Exaltabo te Deus meus Rex; & benedicam nomini tuo in seculum, & in seculum seculi. 2 Per singulos dies benedicam tibi; & laudabo nomen tuum in seculum, & in seculum seculi...

Laudationem Domini loquetur os meum; & benedicat omnis caro nomini sancto eius in seculum, & in seculum seculi.

Titulus & Argumentum.

Laudatio ipsi David. Exaltabo te Deus meus, &c.

A DHUC similis titulus non occurrit, nec refert, quod Augustinus laudis utatur nomine pro laudatione. In Plal. 75. est in fine laudibus, vel hymnis: ubi adicitur: praeterea nomen Plalmi, & cantici. In 90. Latus caeteris dicitur: licet Hebraice titulus nullus exeret. Hoc autem loquor legi in Plal. 75. & dicitur: tametsi nonnulli codices habeant in suis laudationibus; & Aquila quomodo; & pro articulo dativi calus, articulum de genitivi calus. Lyranus ait in translatione Hieronymi poni hymnum, huncque laudem divinam esse cum canticis sed exultatione: ita ut si non sit laus Dei, sed alterius potentiae, & si desit canticum aut exultatio, dici non debeat hymnus. Eadem transcribit Agyanus, quamvis nec Lyranum nominet, nec Hieronymum. Recitavit Victorius, & Faber ex Hieronymo laudatio David: Trevesus autem eodem quidem modo, sed observat quod hic solus psalmus est, in quo ponatur Hebraice מְהִלָּה & dicitur quod alii usurpant laudem aut laudationem: in Plalmo autem 39. idem Hieronymus laudem, alii hymnum, vel canticum; & alii in locis varie interpretantur. Totus liber psalmorum ut vidimus in praefatione, inscribitur: in Plalmo 39. per se habilius, liber hymnorum, aut laudationum, sive laudum; nec ullus est Psalmus, in quo Deus non aliqua ratione laudetur. Nihilominus circa nomina laudis laudationis, quod ex Lyrano retuli, multo ante illum a Myffeno e, videtur notatum. Nam docens eum valere duplex Graecum jam dictum vocabulum, significat per id asserit, dicit Damastrus, & dicitur: divinarum mirabilium praedicationem, & commendationem; nec aliud esse quod est in seculo, laudem sive exultationem in laudando, quam laudis intentionem. Quod autem apponitur nomen Davidis, admodum non vult, tunc Dei laudandi jus, & libertatem adepturos, si Davidi similes evadamus.

De argumento hinc facile iudicium. Nam toto Plalmo perpetua quaedam laus Dei continetur, vel etiam Christi per se ac immediate, non autem, ut Hilarius, Augustinus, Prosper, Cassiodorus, Haimo, Davidis, & per ipsum; siue sub typo illius, laus Christi. Nec indigne dicitur calus ipsi Davidi, tum quia idem valere alibi docuimus, ac in genitivo ipsius Davidis: tum quia, ut paulo etiam ante monuimus, quidam Graeci codices habent articulum in genitivo calu. Promittit primum David sed laudes Dei celebraturum: deinde laudat Deum ut notat Cassiodorus, Hugo, Agyanus, Haimo, a novem rebus; ab operibus, potentia, magnificentia, sanctitate, mirabilibus, virtute terribili, magnitudine, memoriam suavitatis, iustitia. Haec vocat Cassiodorus Catastas divini eloquii, fontes verborum coelestium, ubera beata praerogativa, unde & humanum genus, pia confessione reficiatur, & Angelis beatus ille sine praestetur. In eodem praeterea numero praestatur honore Trinitatis triplicate cognitio: unde & eundem numerum contineri dicit in codicibus sacris, in Pentateuchum, in Regum, in Prophetis; in Plale, in Salomonem, in Hagiographis; in Evangelis; in Epistolis Apostolorum; in Actibus Apostolorum, cum Apocalypsi. Faber citat in Tribus & viginti laudari Deum esse dicit, a magnitudine laudabilitate, magnificentia, gloria, sanctitate, virtute, exuberanti bonitate, miseratione, longanimitate, suavitatem, regnandi amplitudine, fidelitate, operum puritate, auxiliatrice virtute, sollicita providentia, & ut cuique convenit dispensatione, item a iustitia universae legis lux; ab inconiunctione per omnia; praeterea, quod prope adit omnibus cum invocantibus in veritate; quod timentium se voluntatem faciat, deprecationem exaudiat & salvat eos: quod diligentes se cultodiat: quod impios & peccatores disperdat. Titelmanus numerat sedecim.

